

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Tridentinum n. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

CLASSIS II.

A CONCILIIIS.

I. **A** TRIDENTINO Augustissimo illo Senatu, sanctissimi
 Amoque Religionis Propugnaculo, quod ruentibus in peius
 Catholicæ rebus Ecclesiæ annis ante iam pluribus coactum Tridenti
 fuerat, cum demum prioris sæculi anno supra sexagesimum tertio solui
 inciperet, finemque spectaret; tanta, conspirantibus undique conue-
 nientium Præsulum, ac Principum testimonijs de recenti hac IESV
 Familia inaudierat, tanta in Laimio, Salmerone, & ceteris ad Con-
 cilium vocatis hominibus Societatis coram quoque spectauerat; ut
 quantâ eam haberet in existimatione, pluribus id quidem sæpe alijs,
 at duobus præsertim iudicijs denique commonstrarit. Horum vnum,
 hoc est, quod cum instituenda iuuenum Seminaria censuisset ad ido-
 neos ministros Ecclesiæ formandos, ac nemo prope esset qui non huius-
 modi prouinciam Societati in sua quisque Diœcesi animo destina-
 ret, ac permulti Collegia in eam rem postularent; senatus ipse, laudata ap-
 probataque tantorum Præsulum voluntate, Ipsamet Societatis
 Collegia, præstantia quædam iuuandæ Ecclesiæ Seminaria
 esse, pronunciauit. Alterum est, quod, cum de Regularibus, Reli-
 giosisque hominibus tractaretur in Concilio, essentque extra illud ma-
 leuoli, qui contra Societatem apud varios magni nominis Antistites
 moliri multa uellent; non solum non inuentus sit aliquis ex tanto
 Præsulum numero, qui aliquid contra Societatem diceret esse statuen-
 dum, sed ipsum quoque Concilium, etiam cum honorifica testificatione
 approbatæ à Sede Apostolica disciplinæ, summoque omnium cum con-
 sensu unam IESV Societatem à quibusdam legibus, quæ ceteris Re-
 ligiosis iniungebantur, exceperit hisce uerbis. Per hæc tamen san-
 cta Synodus non intendit aliquid innouare, aut prohibere,
 quin Religio Clericorum Societatis IESV, iuxta pium eorum
 institutum à sancta Sede Apostolica approbatum, Domino, &
 eius

Cõcilij Tri-
 dentini in
 Societatem
 Studium
 explicatè
 proponitur.

Societatis
 Collegia
 præstantia
 iuuanda
 Ecclesiæ
 Seminaria.

In Eius pio
 Instituto
 nihil uult
 innouare
 Concilium.

eius Ecclesiæ inferuire possit. *Seß. 25. cap. 16. de Regul. Ita apud Imag. 1. sec. Soc. lib. 5. cap. 9. fol. 656.*

AB EODEM : In quo Societas statim ab initio magnam habuit doctrinæ opinionem. An aliquid ad Societatis tum primum nascentis doctrinam orbi testandam dici, excogitarique potuit illustrius, quam illud ? statutum illic fuisse omnium iudicijs eodem concurrentibus, ut inter Theologos primus Salmeron, postremus Lainius Iesuitæ sententiam dicerent : Ille ad earum rerum, quæ disputandæ, agitandæque proponebantur, illustrem explanationem, hic ad moderandas, temperandasque sententias. Ille vero dies, qui fuit, cum Concilij Patres communi consensione cauerunt, ne in eum diem publici conuentus indicerentur, quo Lainius, quem quartana febris inuaserat, minus valeret ! Itane frequentissimus ille confessus, & Orbis terræ Theatrum, ab vnus hominis Iesuitæ ore, & oratione pendeat, ut eo absente, vel ad Consilium dandum in rebus difficillimis doctrinæ, vel ad perorandum eloquentiæ subsidia desideraret ? Tantamne vnus ingenium lucem adferre Concilio potuit, ut qui instinctu, afflatuque diuino concitabantur, ij, prius quam de rebus in controuersia positis, certi aliquid statuerent, vellent cognoscere, quid vni, & egro quidem Iesuitæ videretur ? ô eximiam illam, & inauditam Orbis vniuersi estimationem ! ô summam de Societate Concilij tanti commendationem ! Ita Ibidem lib. 3. Orat. 5. fol. 438.

Eius de Salmerone, & præcipue de Lainio existimatio.

2. A TARRACONENSI; Prouinciali habito anno 1600. literis missis ad Clementem VIII. quibus Beatificationem S. Parentis Ignatij efflagitabat. Sancta (inquit) Apollolica, & Romana Sedes sole amicta, & coronata splendore duodecim stellarum, Regina vnus, atque alterius Poli peperit hunc spiritum salutis eodem tempore, quo Martinus Lutherus velut Hydra lernæa aperuit puteum abyssi, & incepit obscurare solem terrimo fumo, & terram replere pestiferis locustis; eo tempore opposuit hunc septimum, & fortem Angelum, qui tanquam filius dilectus, in quo Deus sibi complacuit, nube diuinæ protectionis velatus fuit, quoniam semper respexit arcum Cælestem, qui vertici insidebat, quique non aliud in omni-

Ignatius Luthero specialiter à Deo oppositus.

Septimus fuit Apocalypsis Angelus diuinæ protectionis nube velatus.